

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7Csp/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216216466
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Csémyová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2216216466.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Csémyovou v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s. IČO: 31 318 916, so sídlom Štúrova 5 , Bratislava , právne zast.: AK Herceg, s.r.o. , so sídlom Košická 56, Bratislava proti žalovanému: R. O., W.. XX.XX.XXXX, F. Q.Á. T. XXX, o zaplatenie 3.140,55 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky k 30.9.2016 vo výške 785,27 eur , úroky vo výške 18,90 % ročne z istiny vo výške 3.113,75 eur od 1.10.2016 do zaplatenia a poplatkov k 30.9.2016 vo výške 50 eur.

II. Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal na tunajšom súde o zaplatenie 3.140,75 eur s príslušenstvom . Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 08.01.2019 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalovanému istinu vo výške 3.113,75 eur , úrok 921,38 eur a úroky z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 4.061,93 eur od 21.05.2015 do zaplatenia , v zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá. Konanie bolo čiastočne zastavené vo výške 26,80 eur a úrokov v o výške 79,97 eur, ako aj úrokov z omeškania vo výške 2,10 eur. Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 60,52 %.

Vo výroku III. vo zvyšku žalobu zamietol v časti v ktorej sa žalobca domáhal aj o zaplatenie úrokov po zosplatnení. Svoje rozhodnutie založil na právnom závere, že žalobcovi príslúcha právo na zaplatenie dohodnutého zmluvného úroku z úveru len do času zosplatnenia úveru v súlade s ustálenou súdnou praxou v čase rozhodovania .

2. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bola ustálená právna judikatúra v súlade s rozhodnutím. Ako už bolo vyššie uvedené od roku 2020 rozhodnutím NS SR od 1.7.2020 sa zmenil právny názor oproti predošlému obdobiu. Nesúladná argumentácia voči právnomu posúdeniu nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru je zrejmalá. Z rozhodovacej praxe odvolacích súdov vyplýva nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru. Kumulácia zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení spotrebiteľskej úverovej zmluvy je predmetom odbornej diskusie keďže jednoznačné legislatívne riešenie absentuje. Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obch. zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) v aktuálnom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 poukázal na skutočnosť, že pri spotrebiteľských úveroch je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy, čo znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave úverovej zmluvy absentuje explicitná úprava konečného

okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov. V § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, 24CoCsp/44/2020 Občianskeho zákonníka, či Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je pritom inštitút slúžiaci ochrane veriteľa. Veriteľ však peňažné prostriedky nemá ale patrí mu za ne dohodnutá odmena. Závazok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, pretože dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. NS SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/42/2020 ďalej argumentoval, že pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z toho dôvodu dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda. Jeho právo zostáva zachované, po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. NS SR v rozhodnutí 5Cdo/42/2020 dospel preto k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

4. Žalobca proti výroku III rozsudku podal odvolanie.

5. Krajský súd v Trnave uznesením sp.zn. 9CoCsp /74/2020-164 zo dňa 26.02.2021 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III a závislého výroku IV zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

6. Povinnosťou súdu prvej inštancie viazaného právnym názorom odvolacieho súdu vychádzajúceho z rozhodnutia NS SR sp.zn. 5Cdo 42/2020 je vykonať dokazovanie za účelom posúdenia nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatnení úveru.

7. Súd prvej inštancie postupoval v intenciách odvolacieho súdu a preto zaviazal k povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky k 30.09.2018 vo výške 785,27 eur a úroky vo výške 18,9 % úrok ročne z nezaplatennej istiny 3.113,75 eur od 1.10.2016 až do zaplatenia a poplatkov k 30.09.2016 vo výške 50 eur .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (§355 ods. 1 CSP, § 362 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.